

niet het vreemde lichaam door trekken aan de draad omhoog te krijgen, omdat het andere einde van de naald zich tegen het weefsel vastzet. Afdekken van dit einde door een holle naald maakt het uithalen dan mogelijk.

S. M. KROPVELD.

Wat gebeurt bij de bevruchting? — Door aanprikken van kikvorscheieren verkreeg BATAILLON parthenogenetische ontwikkeling. De eieren klieften zich onregelmatig, maar het ging veel beter, indien bij het aanprikken bijv. een leucocyt in het ei werd gebracht. ROSTAND (*Compt. rend. Soc. Biol.* XCIV, 12, 1926) heeft nu op de volgende wijze het vermoeden getoetst, dat de regeling van de klieving afhankelijk was van in het ei binnengebrachte fermenten. Hij droogde sperma van *rana fusca*, entte dit materiaal in kikvorscheieren en verkreeg regelmatige klieving. Hetzelfde geschiedde met sperma, dat vijftien dagen bewaard was in 1 pCt. oplossing van natriumfluoride, dat het protoplasma doodt, maar bijv. diastases niet aantast. Ook sperma, dat 15 dagen in glycerine was bewaard, gaf goede uitkomsten. Het is bekend, dat glycerine sommige diastases lang hun werkzaamheid doet behouden. Sperma, met alcohol of aceton neergeslagen, dan gedroogd en weer met water bevochtigd, was wel werkzaam, maar minder goed. Er zij op gewezen, dat de eieren zich niet verder dan tot de morula klieften. Mag men aannemen, dat de klieving tot dit tijdperk normaal afloopt, dan zouden deze proeven dus een vingerwijzing zijn, dat voor het in gang zetten der klieving niet zoozeer het levende spermatozoön, dan wel de in het sperma aanwezige katalysatoren van beteekenis zijn.

M. W. WOERDEMAN.

Het Schneeberger longcarcinoom. — Nauwkeurige en belangrijke gegevens over dezen in het Schneeberger mijndistrict in het Eertsgebergte endemischen vorm van kanker zijn te vinden in het *Zeitschrift f. Krebsf.*, Bd. 23, bldz. 360, 1926. Het klinisch gedeelte is van de hand van prof. ROSTOKI en dr. SAUPE, het pathologisch-anatomisch gedeelte van prof. SCHMORL. Van deze ziekte, die reeds in kronieken uit de 16de eeuw beschreven wordt, werd in het laatste kwartaal der vorige eeuw bekend, dat daarbij longgezwellen ontstonden. In 1922 heeft een Saksisch comité voor kankeronderzoek en kankerbestrijding uitvoerige klinische en Röntgenologische onderzoekingen laten verrichten. De ziekte begint met een voorstadium, dat tot 20 jaar duren kan, en waarbij de lijders hoesten, taai soms bloederig slijm opgeven, klagen over kortademigheid, pijn in borst of rug en langzaam zwakker worden. Op een gegeven oogenblik ontstaat een verergering, die soms door een pleuritis wordt ingeleid, de dyspnoe treedt meer op den voorgrond. Dit tijdvak der ziekte duurt eenige maanden tot eenige jaren en leidt tot den dood. Alleen pneumokoniose, tuberculose en longkanker komen differentiaal-diagnostisch in aanmerking. In den loop van $3\frac{1}{2}$ jaar stierven er van 154 onderzochte personen 21, waarbij 13 maal bij de lijkschouwing longkanker werd vastgesteld. De leeftijd van overlijden wisselde tusschen 37 en 69 jaar. Van de 8 personen, waarbij geen lijk-